Td 004_3

Αρχή και δόξα τω Χριστώ Χριστός τώρα γεννιέται
γεννιέται και βαπτίζεται στους ουρανούς επάνω
’τοιμάζεται να κατεβεί στο θρόνο να καθίσει
στο μόσχο και στο λίβανο και στην πολύ θυμιάμα
τον μόσχο έχουν άρχοντες και την πολύ θυμιάμα
πολλά είπαμε και το Χριστό και ας πούμε τον αφέντη.
Εδώ ’ρθαμε για να παίξουμε στ’ αφέντη μας τις πόρτες
που έχει αυλές μαρμαρωτές και σπίτια χρυσωμένα
και κάμαρα [XXX] του μαρμαροκεντημένα
που μέσα γίν’κε το πρωί κι απ’ έξω το λογάρι
στο λογαριό μας [XXX] κοιμάται νιος αφέντης
κοιμάται και ’νειριάζεται πόσες χιλιάδες έχει
με το [XXX] τα μέτρησε μες στο [XXX] τα βάζει
και κει στο καλομέτρημα κιρνάει τα παλικάρια.
Κέρασ’ τα αφέντη μ’ κέρασ’ τα να πιουν για την υγεία σου
να πιουν να ξεβραχνίασουνε να λεν καλά τραγούδια
πολλά είπαμε και τον αφέντ’ κι ας πούμε τον παππού μας.
Να [XXX] και την αρχόντισσα τη σκάλα κατεβαίνει
όσα σκαλοπατήματα τόσα λόγια τής λέει
κι ’χει στη ρόκα σου μαλλί στ’ αδράχτι σου κανέλα
και στο τσουλούφι [XXX] καρφίτσα κοκαλένια
πολλά είπαμε και στον παππού και ας πούμε την κυρά μας.
Κυρ’ αργυρή κυρά χρυσή κυρά μαλαματένια
κυρά μου όταν στολίζεσαι έχεις χαρά μεγάλη
έχεις τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρ’ αγέλιο
το άστρο τον αυγερινό καθάριο δαχτυλίδι
πολλά είπαμε και στην κυρά κι ας πούμ’ το παλικάρι.
Το παλικάρι τ’ όμορφο να έρθει ν’ αρ’βωνιάσει
τη μια [XXX] το κορίτσ’ την άλλ’ το μαργαρ’τάρι
σαν πάει να βγάλει το κορίτσ’ βγάζει το μαργαρ’τάρι
πολλά είπαμε στο παλικάρ’ κι ας πούμε το κορίτσι.
Μια πέρδικα στο μαχαλά βουλιέται να πετάξει
μετάξι κι αν καλάμιζε [XXX] μασουρίζει
στους ουρανούς το μάζευε στους κάμπους το τυλίγει
και μες στη μέσ’ τη θάλασσα στήνει τον αργαλειό της
μαλαματένιος αργαλειός μαλαματένιο χτένι
μαλαματένια πέρδικα που κεηλαδεί και λέγει
πολλά είπαμε και στο κορίτσ’ κι ας πούμ’ το παλικάρι.
Πετρίτσ’ την πέτρα πελεκάς με το ’να σου το χέρι
πετρίτση μ’ πού ’ν’ το χέρι σου και πελεκάς με το ’να.
Ξανθή κόρη κι αν φίλησα μου το ’κοψε το ένα
[XXX] ρούσα [XXX] θα στο ’κοβε και τ’ άλλο
πολλά είπαμε το παλικάρ’ και ας πούμε το κορίτσι.
Προσκυνητάδες έφτασαν ’που μέσα από την Πόλη
εδώ πατούν εκεί ρωτούν που νά ’βρουν τέτοια κόρη
τέτοια ψηλή τέτοια λιγνή τέτοια μακρομαλλούσα
που έχ’ το μάτι σαν ελιά το φρύδι σα γαϊτάνι

κι έχει το γαϊτανόφρυδο σαν [ΧΧΧ] δοξάρι
πολλά είπαμε και στο κορίτσ’ κι ας πούμε το στρατιώτη.
Ο στρατιώτης ο καλός στον πόλεμο θα πάει
να ρίξει οβίδες σα βροχή και σφαίρες σα χαλάζι
για να γλιτώσουν χριστιανοί να ’χουν χαρά μεγάλη
πολλά είπαμε στο στρατιώτ’ κι ας πούμε το μαθητή μας.
Γραμματικός κι αν έκατσε έκατσε για να γράψει
κι απ’ το πολύ το γράψιμο κι απ’ την πολλή συλλόγια
[ΧΧΧ] το δάχτυλο κι έχυσε τη μελάνη
πολλά είπαμε στο μαθητή ας πούμε κι άλλο ένα.
Σαν τι τραγούδ’ να εύρουμε ν’ αρέσ’ τ’ αφεντικό μας
τ’ άστρα κι ο ουρανός τα φύλλα από τα δέντρα
[ΧΧΧ] υγειά να δώσ’ Θεός στον σπιτονοικοκύρη
να ζήσει χρόνια εκατό και χίλιες εβδομάδες
να ζήσει κι άλλες δώδεκα για να τις αγοράσει.